

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 18. února 2026 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Natálie Tognerové a přísedících Marie Michalské a Jana Burianského

takto:

Podle § 314r odstavec 4 trestního řádu soud schvaluje dohodu o vině a trestu sjednanou dne 8. 1. 2026 pod sp. zn. 3 KZV 17/2025 mezi státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Ostravě a obviněným Tomášem S., narozeným xxx,

a obviněný

Tomáš S., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava,

je vinen, že

nejpozději od druhé poloviny měsíce února roku 2025 do brzkých ranních hodin dne 27. 2. 2025 v místě svého bydliště v bytě č. xxx situovaném v domě č. xxx na ul. xxx, který sdílel se svou přítelkyní a jejím nezletilým synem M. S., narozeným xxx, u něhož byl patrný celkový opožděný psychomotorický vývoj, jako osoba s dispozicemi k impulzivnímu jednání, sníženou schopností ovládání agresivity v emočně zatížených situacích, aniž by reflektoval specifika vývojových potřeb

nezl. M., kdy od něj očekával poslušnost a chování na vyšší úrovni, jež nedopovídalo jeho psychomotorickému vývoji, v reaktivním hněvu a zlosti na něj mu každodenně vulgárně nadával a s vědomím jeho subtilní tělesné konstituce o výšce 95 cm a váze 13 kg ho fyzicky napadal kombinovanými mechanismy, a to i násilím vysoké intenzity síly primárně směřovanému proti jeho hlavě a trupu, konkrétně údery dlaní do obličeje a hýždí, údery dřevěnou vařechou a koženým páskem především do hýždí a zad, údery dřevěnou deskou o rozměrech 127 x 5 x 2 cm se dvěma kolíky kruhového průměru na jejím konci do trupu a hlavy, údery čelem do hlavy, taháním za přirození, našlapováním na jeho trup a nohy poté, co jej položil do prostor otevřené válendy, a to tak až nezl. M. mohl chodit jen s dopomocí druhé osoby, a v posledních dvou případech, nejprve ve večerních hodinách dne 26. 2. 2025, kdy se nezletilý M. pomočil a pokálel, jej bil zmíněnou dřevěnou tyčí až do okamžiku, než nezl. M. přestal jakkoliv reagovat, kdy jej úderem pěstí do zad přivedl zpět k vědomí, a následně jej dne 27.2.2025 kolem 04:30 hodin, když se chystal do práce a nezl. M. byl vzhůru, vzal z postele, posadil na pračku vedle kuchyňské linky, načež ho postavil na podlahu a zezadu jej prudce kopl do beder tak, že nezl. M. upadl na podlahu a do bezvědomí, přičemž poté se mu zcela neadekvátně snažil poskytnout první pomoc tím, že si jej položil břichem na svou horní končetinu a druhou rukou jej dvakrát silně udeřil pěstí do zad, načež ho položil na válendu a snažil se o jeho resuscitaci hrudní masáží a konečně v 04:46 hodin přivolal rychlou záchrannou službu, jež se na místo dostavila v 04:51 hodin, kdy však v další resuscitaci nebylo pokračováno pro zjevné známky smrti napadeného, a celým komplexem svého jednání nezl. M. S. tak způsobil

mnohočetná povrchní zranění kožního krytku, a to čerstvé kožní oděrky na nose, horním rtu vlevo, levé tváři a obou ušních boltcích, drobné krevní výrony na sliznici obou rtů, čerstvé krevní podlitiny na čele oboustranně, na víčcích obou očích, na obou tvářích, na bradě, za levým ušním boltcem na rozhraní týlní krajiny a krku, na hrudníku i zádech a hýždích oboustranně, v pravém podbřišku, při úponu penisu i na penisu samotném, na levém nártu, na pravém rameni, obou pažích a hřbetní straně pravé ruky, kdy podlitiny v bederní krajině, v části přilehající k hýždím, splývaly a tvořily pruhovité útvary, které dále splývaly s plošnými podlitinami, které se rozprostíraly v téměř celém rozsahu hýždí, část podlitin a drobné škrábancovité oděrky kůže na levé tváři vytvářely rovněž nesouvislý, pruhovitý útvar, podlitiny na přední straně hrudníku byly rozprostřeny téměř v celém rozsahu, přičemž solitární nesplývající podlitiny vykazovaly oválný a okrouhlý tvar, a dále pak starší hojící se podlitiny v pravé čelní krajině, na zádech, v oblasti obou stran podbřišku, na levém stehně, pravé paži, na obou předloktích a hřbetu pravé ruky a starší hojící se drobné kožní oděrky na prstech obou rukou,

jakož i mnohočetná vnitřní poranění, konkrétně prokrácení měkkých pokrývek lebních, nitrolební zranění v podobě krvácení do měkkých plen mozkových a zakrvácení do komorového systému mozku, solitární zlomeninu 10. levostranného žebra v lopatkové čáře, zhmoždění struktur mezihrudí, srdce a plic a trhlinu jater se zakrvácením do dutiny břišní,

přičemž nezl. M. S. krátce po posledním útoku, nejpozději dne 27. 2. 2025 v 04:51 hodin zemřel v důsledku úrazově krvácivého šoku při zranění orgánů všech tělních dutin, kdy především s ohledem na opakovanost útoků, jejich stupňující se intenzitu a jejich zaměření vůči tělesným lokalitám s životně důležitými orgány nezl. M., jeho subtilní tělesnou konstituci a faktickou nemožnost se jakkoliv účinně bránit, věděl, že jeho napadání je způsobilé přivodit mu zranění orgánů uložených v dutině hrudní, břišní či lební takového charakteru, jež může vést k jeho smrti, a v době samotných útoků byl s takovým možným následkem srozuměn,

tedy

jiného úmyslně usmrtil a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let a zvlášť surovým způsobem,

čímž spáchal

zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odstavec 1, odstavec 3 písmeno c), písmeno i) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odstavec 1, odstavec 3 písmeno c), písmeno i) trestního zákoníku a za sbíhající se přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1 trestního zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odstavec 2 trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně č.j. 31 T 35/2025-109 ze dne 17. 4. 2025, který nabyl právní moci dne 8. 5. 2025,

podle § 140 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 18 (osmnácti) roků,

podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se obviněný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou,

současně se zrušuje výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Děčíně č.j. 31 T 35/2025-109 ze dne 17. 4. 2025, který nabyl právní moci dne 8. 5. 2025, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obviněný povinen zaplatit poškozeným:

- Petru S., narozenému xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx, na náhradě majetkové škody částku ve výši 25.000 Kč,

- České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ 47672234, se sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava-Vítkovice, na náhradě majetkové škody částku ve výši 8.588 Kč,

- Jánu O., narozenému xxx, trvale bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 1.400.000 Kč.

Odůvodnění:

Vzhledem k tomu, že po vyhlášení rozsudku se obviněný vzdal práva odvolání a prohlásil, že si nepřeje, aby osoby k tomu oprávněné podávaly v jeho prospěch odvolání, a že nepožaduje písemné odůvodnění rozsudku, a státní zástupce se vzdal práva odvolání a prohlásil, že nepožaduje písemné odůvodnění rozsudku, je v souladu s ustanovením § 129 odstavec 2 trestního řádu vyhotovován zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění výroků o vině a trestu.

V adhezním řízení se jako poškození připojili řádně a včas se svými nároky pozůstalí po poškozeném nezl. M. S., a to Petr S., dědeček poškozeného, s nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 25.000 Kč představující náklady pohřbu, a Ján O., otec poškozeného, s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 1.400.000 Kč. Dále se jako poškozená připojila se svým nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 8.588 Kč, představující náklady vynaložené v souvislosti s výjezdem zdravotnické záchranné služby přivolané k poškozenému, Česká průmyslová zdravotní pojišťovna. Vzhledem k tomu, že při sjednávání dohody o vině a trestu došlo mezi poškozeným Petrem S. a obviněným Tomášem S. k dohodě o náhradě majetkové škody ve shora uvedené výši a mezi za nepřítomné poškozené Jána O. a Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnu jednajícím státním zástupcem a obviněným Tomášem S. k dohodě o náhradě nemajetkové újmy a majetkové škody v uvedených výších, přičemž soud neshledal zákonných překážek, které by bránily schválení dohody o vině a trestu i v tomto bodě, uložil soud v souladu s návrhem státního zástupce a sjednanou dohodou o vině a trestu obviněnému Tomáši S. povinnost zaplatit na náhradě majetkové škody poškozenému Petru S. částku ve výši 25.000 Kč, povinnost zaplatit na náhradě majetkové škody poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně částku ve výši 8.588 Kč a povinnost zaplatit poškozenému Jánu O. na náhradě nemajetkové újmy v penězích částku ve výši 1.400.000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu může podat odvolání obviněný a státní zástupce pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce navrhl. Ve prospěch obviněného mohou rozsudek podat i oprávněné osoby uvedené v ustanovení § 247 odstavec 2 trestního řádu, a to za stejných podmínek jako obviněný. Státní zástupce může podat odvolání ve prospěch i neprospěch obviněného, v odvolání je povinen uvést, zda je podává, byť jen zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může podat proti rozsudku odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání má odkladný účinek. Právo odvolání nemá ten, kdo se ho výslovně vzdal po vyhlášení tohoto rozhodnutí.

Ostrava 18. února 2026

Mgr. Natálie Tognerová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Taťána Václavková